

Waor of niet waor?

Dick van Bloemendaal

Hele kleine verhaoltsjes die soms warkeluk gebeurd bin en verhaoltsjes die ik uut mun duum 'ezeugen het. Vur julie un vraag, mar vur mien un weet, welke wel of niet waor bin.

Lammert Luus

An de Pinnenburgerweg stung vrogger un logement waor un apart soort volk woende, commensaols heetten ze. Vanwege dit soort minsen had ut logement de bienoam : “ Hotel luus an de ketting”.

Un paor van die commensaols waren marskramers die altied mit un houten koffertje op dur rug leupen um allerlei dingen te verkopen: Dolf, un kèèl die altied in un bruun mesjesterpak leup, Lammert Luus, un dikke smerug uuziende man mit un ruuge baord en Gekke Hendrik, die kwaod werd as de minsen niks van um kochten. Ok woende dur un schereslieper mit zun vrouw, die verdunde spiritus drunken umdat jenever te duur was um te kopen. De dingen die de marskramers verkochten, haolden ze bie Hendrik van Winkoop, Magazijn De Klomp in de Achterstraot. Dat waren meest huushoudeleke dingen zo as schoenveters, schoensmeer, oenderbroekenstiek, knoopsgaoten elestiek, breiwol, nei - en stopgaoren, naolden en spelden en meer van die dingen die in elk huushouwen ebruukt worren.

Meestal han ze in de buutengebiedeën van Putten un eigen klantewiekje op 'ebouwd, waor ze zo ees in de veertien dagen langs kwammen. Lammert Luus kwam veul in Krachtghuuzen en Veenhuuzerveld.

An de Veenwaoterweg in Veenhuuzerveld woende Garrut Motshagen mit Dientje, zun vrouw en kiend Wimmie. Opoe Brons, de

moeder van vrouw Motshagen, woende bie ze in vanof de tied dat dur man was overleëen. Opoe breide al jaoren sokken vur de vrouwekrans van de ouwe kark, die op de bazar verkocht werde vur un goed doel. De breiwol kocht ze altied bie Lammert Luus, umdat hie dur niet te duur mee was en ut aordug starke sokkenwol was.

Op un keer had ze weer vuuf knotten wol e'kocht en achterof bleek dat ut slechte wol was, elke keer brak de draod en dan mos Dientje de draod dur opnie inbreien umdat Opoe dat niet meer kos zien. Toen Lammert de volgende keer weer bie ze kwam, het ze dur wat van e'zeid en wou ze un stuuver de knot terug hen, mar dat dee Lammert niet, daor prakkezeerden'ie niet over. Opoe werd toen arg kwaod en zei dat'ie niet meer an hoeft te kommen, umdat ze niks meer van hum zouen kopen. Sinds die tied kwam Lammert niet meer bie ze op de dam.

Nao un paor maanden, toen ze s'middags zatten te theedrinken en Dientje naor buuten keek, zag ze Lammert ankommen lopen. Toen ze tegen dur moeder zei: "Hoe durft ie nog langs te kommen", zei Opoe zo langs dur neus weg:

"och, die keel het un dikke plaot vur zun kop". Lammert dee net of dur niks an de hand was e'weest, scheuf un stoel an en zeid: "ik zie da'k net op tied bin vur un kommetje thee, mar wel grèèg mit un beste scheut melk en twee scheppen suuker dur in". Van verbouwereerdheid zet Dientje un kommetje vur um neer en tuit de thee in. Wimmie, die mit de poes op z'n schoot zat te speulen,

staot inees op en gaot vlak vur Lammert staon en kiek onderzeu-
kend naor ut gezicht van Lammert. Toen z'n moeder dur wat van
zei, zeid ie : " ik kiek naor Lammert z'n heufd, mar ik zie geen
plaot vur z'n kop ". Lammert, die dur wat verlegen mee was, vraagt
an Wimmie of de kat ok kan zingen. " Nei, dat kan'ie niet, mar hie
kan wel goed muuzen vangen "zeid Wimmie. " Zet de kat mar us
vur m'n voeten op de groend, dan za'k um dat wel effe leren, want
un goeie kat moet kunnen zingen". Wimmie pakt de kat op en zet
um vur Lammert op de groend. Plotseling trapt Lammert mit z'n
kousevoet op de start van de poes, die hevig begon te schrauwen.
" Heur je wel dat ie noe kan zingen", vraagt Lammert an Wimmie,
die hevig kwaod wordt en tegen Lammert begint te schellen van;
"Lilluke smeruge deder, die je dur bin", waarop Dientje um naor
de deel stuurt umdat zukke woorden bie hun niet passen.

Wimmie gaot mokkend naor de deel en terwijl'ie gaot zitten sache-
reinen op un eierkist, ziet'ie de klompen van Lammert staon. Hie
bedenkt zun eigen niks en tuit un flots waoter in beide klompen.
Toen laoter Lammert weer vort gung, scheuf ie in z'n klompen en
mit dat'ie dat dee, gaf'ie un lillukke vleuk of en keek mit dodende
blik naor Wimmie. Toen Dien dur wat over tegen Wimmie wou
zèègen, was Opoe dur al vur. " Zo, jie hen je verdiende loon e'kre-
gen Lammert", en mit un paor kletsnatte voeten kos Lammert z'n
weg vervolgen.

+++